

ACC No. 3-958

94.8
N

రచయిత : అవధూత నిర్మలానందస్వాములవారు

చురూపు : పోస్టు మధ్యక పల్లి - 508 288

మండలం తా. జి. నిజామాబాద్.

గమనిక : క్రొధసనామ సంవత్సర మామ పూర్తిమ ఆదివారం

తేది 29-2-1986 వారిక గుర్రపూజ సందర్భమున
ముద్రించబడినది.

-: విన్నపము :-

పరమ పవిత్రమగు నా భారత సోదర సోదరిమణులారా :
 మన దేశమున యెందరో మహానుభావులు రచనలు గావించిరి యెం
 దరో యోగీశ్వరులు జన్మించిరి తెలుగు భాషలో వేమన, సుమతీ,
 పద్యములను యెరుగనివారుండరు ఆలాగే ఆత్మానామ్మ విచార
 గ్రంథములు కూడ వ్రాసిరి వారి కోవకు జెందిన శతకమునే నేను
 వ్రాసితిని. రచనలు యితరుల మనఁబులోనికి జొచ్చుకొని పోయి
 ఆలోచింపజేసెవి లావుండవలెను కాని సంఘ ఆందోళనకు దారి
 తీసే విలాగ వుండకూడదు నైతిక విలువలు సాంఘిక విలువలు
 ఆర్థిక విలువలు మనోనిగ్రహము గల్గెలాగున వుండవలెను భారత
 సంస్కృతిని పెంపొందించవలెనే గాని దిగజార్చకూడదు, మత్తుమో
 ర్తములను సేవించుట జూదమాడుట పరశ్రీ సంభోగకాంక్ష ఇత్యాది
 వ్యసనలోలులైవారి వారి మనస్సు యేదోపొందవలెనని తీవ్ర అం
 దోళనకు గురియగుచున్నది. అమాయామోహిత ప్రపంచమును తన
 విచారము ద్వారా తెలుసుకొని అత్మవైపు దృష్టి మరల్చిననాడు ఈ
 గొడువలన్నియు సమని పోవుట సత్యము.

ఇట్లు

మీ సోదరుడు

చరాచర సుఖాభిలాషియగు

శ్రీ అవధూత నిర్మలానంద స్వాములవారు

కం॥ శ్రీ శివరూపుండుగురుడు

నా శిరమందు నివసించి సాదంబయ్యెన్

శ్రీ శారద యనాదము

శ్రీ శంకరి పట్టిబట్టి జెప్పించెమీలన్॥ 1

ఆ॥వె॥ తప్పులున్నచోట తప్పకదిద్దుడు

దిద్దిన మదికద్ది దిద్దవలెను

వినుగు బుట్టుచున్న వినుకు చదువకోయి

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 2

ఆ॥వె॥ పట్టిపట్టియేను పఠణ జేయుమనను

ఇట్టి పొత్తరాజు మింపుగాను

చీమ తీపెరుగును దోమకే మెరుకరా

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 3

ఆ॥వె॥ తప్పు తప్పుయనెడి తప్పు దారి కొడుకా

తప్పు మనసునంటి తనను జెఱచు

తప్పు డెలియలేక తరలిరి యెందరో

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 4

ఆ॥వె॥ తీసి మాటలుబిని తేపతేపకు బోకు

తిట్టి చెప్పువాడు గట్టివాడు

అంధకారమందు అతడు దీపపుకాంతి

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 5

ఆ॥వె॥ ఆలుమగలు తగవు, లాడివిడాకులు

చేత బట్టుకొన్న, చిగ్గుచేటు

తనవు తనవుతాకి, మనసులు దాకెనా?

నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 6

ఆ॥వె॥ పూర్ణ మూఢమతులు, పూర్ణ విజ్ఞానులు

మార బోరువార్ని, మూర్ఖలేరు

మధ్యరకము వారి, మనసు లుయ్యాలాలు

నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 7

ఆ॥వె॥ తిండి లేనినాడు, తిండికై దిరుగును

అన్ని గలుగయతని, కాశమెండు

ఆది నుంచిమనిషి, ఆరాటజీవిరా

నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 8

ఆ॥వె॥ జీవితం క్షణికము, చింతలు అధికము

ఎందు కనగసుఖము, వందెకొరకు

చింత విడువసుఖము, జిక్కుటతధ్యము

నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 9

ఆ॥వె॥ అందరూ ప్రబోధ, యందుప్రవీనులే

తనను వుద్ధరించు, కొనుటయేది?

తనవు తననుయరయ, తర్కంబులుండునా?

నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 10

ఆ॥వె॥ కలిహములు నులభము గాబుట చివరికి

కష్ట నష్టములను కలుగజేయు

కంపకున్న దూల కాముముట్టవ భంగి

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 16

ఆ॥వె॥ నిప్పులేకమంట జెప్పు మెటుల బుట్టు

కొట్టు కొనెటి మొఱుటు కొడుక వినుము

కారణంబులేక కయ్యంబు యెటులొను

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 17

ఆ॥వె॥ మోసములను జేసి మీసముల్ ద్రిప్పుచు

దొరల విధముదిరుగు దొంగలంత

కండ్లు మూసిపిల్లి కడుపు నింపువిధము

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 18

ఆ॥వె॥ చెట్టు వద్దబుట్టు చెడిపోవు కాలంబు

కుక్కమూతి ఫిందె లక్కడుండి

చెడుతల్లింపు బుట్టు చెడిపోవు నమయంబు

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 19

ఆ॥వె॥ కాలు జారిపోతె కష్టంబుతోనైన

కాలు దీసిపుండు కడుగవచ్చు

మాట జారిపోతె మానదు గాయంబు

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 20

అ॥వె॥ ధనము, బలము, పదవి. తనదగ్గరున్నను
భాందవుల్ తదితర। బలగముండు
మూడు వుడుగపీరు। ముఖమైన జూడరు
నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 11

అ॥వె॥ అన్ని రోగములకు। యెన్నెన్నో మందులు
మరణ రోగమునకు। మందులేదు
చావు తధ్యమైన। చావదు మోహంబు
నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 12

అ॥వె॥ తేనెటీగ ఇంట। తిరుగుచుండెడి ఈగ
రూప మొకటియైన। రుచులు వేరు
మనుజులంత వొకటి। మదిలోన వేరురా
నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 13

అ॥వె॥ ఒక అబద్ధమాడి। ఒప్పించెటందుకు
ఇతర బొంకులాడె। జంకబోడు
గోరుచే చిదుమక। గొడ్డెడ్ల డాడెచ్చు
నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 14

అ॥వె॥ కల్లు చెట్టునీడు। చల్లదాగిన రీతి
పర పడచులచెంటు। తిరుగువాడు
నీతి ముంతుడైన। నిందెలు దప్పవు
నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 15

అ॥వె॥ ఎద్దు దున్నపోతు, కెటుల పొత్తుగుదురు
 ఆలు కొంటెదైన, అతడి యేడ్పు
 అతడు సోమరైన, ఆలు బ్రతుకుయంతె
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 21

అ॥వె॥ కత్తి పోటుకంటె, ఘనమైన దెబ్బరా
 మనసు ముక్కలైన, మానవుండ
 అతుకు బెట్టలేరు, అతి తెల్వివారైన
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 22

అ॥వె॥ ఎలుక యింటియందు, ఎగురుట జూసియు
 కొంపకగ్ని బెట్ట, కూలిపోవు
 పరుల మాటలువిని, పొరుషుల జెందకు
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 23

అ॥వె॥ మాటలెన్నోనేర్చి, బూటకంబులజూపి
 నడకనడువకుండ, మిడుకువారు
 మేకవన్నె పులులు యేకాలమందైన
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 24

అ॥వె॥ బంటు పెదవులందు, వుండునక్క-కుయోశ
 క్రింద వూడిపడవు, మ్రింగబోదు
 చిక్కని పనులన్ని, చేదోను మనజుడా!
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 25

ఆ॥వె॥ కాంతి జూచిమిడుతఁ కాలిపోవు విధము
 ప్రేమతోడ మనసు పిచ్చియౌను
 ప్రేమమంచి జేయుఁ ప్రేమ చెడ్డగజేయు
 నిజమనె యవధూతఁ నిర్మలుండు॥ 26

ఆ॥వె॥ ఇల్లు చక్కబడును ఇల్లాలితోడను
 ఇల్లు ముంచుఆలు కల్లకాదు
 పెంచ ముంచవనితఁ పిడికిలిలోవుండి
 నిజమనె యవధూతఁ నిర్మలుండు॥ 27

ఆ॥వె॥ గ్రుడ్డివానికూడు కోపంబుతో వచ్చి
 గ్రద్ద వొలకబోయుఁ గతియి భంగి
 తనవు విడచువేలఁ తనవారు అంధులు
 నిజమనె యవధూతఁ నిర్మలుండు॥ 28

ఆ॥వె॥ మురుగుబురుదలోనఁ బొరలియుమహిశంబు
 ఆవులకును పూయుఁ అదియు వినుము
 తప్పు వొకడుజేసిఁ తలకింత బూయురా
 నిజమనె యవధూతఁ నిర్మలుండు॥ 29

ఆ॥వె॥ దొంగ గొడ్డుమెడకుఁ దుడ్డునుగట్టిన
 దొంగ గుణముమాను దుర్లబంబు
 పైన మార్పుగాదుఁ లోనమారవలెను
 నిజమనె యవధూతఁ నిర్మలుండు॥ 30

ఆ॥వె॥ మంచిసాయకులిల। మంచిబంచిరిగాని
 వారి వద్దముసుగు। పాములుండె
 చెక్కరున్ననిండ। చిక్కదు చీమకు
 నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 31

ఆ॥వె॥ అందునికిలలోన। అద్దంబుగనరాదు
 మంధమతికియేల। మంచితనము
 స్వయము తెలివిలేక। శాస్త్రంబుననబోకు
 నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 32

ఆ॥వె॥ స్త్రీ వ్యసనమువల్ల। చిత్తంబుజెడిపోవు
 త్రాగుబోతుకూడ। దారితప్పు
 జూచమాడువాడు। చూడంగ జెడిపోవు
 నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 33

ఆ॥వె॥ కుజన సంఘమందు। కూడిన సమయంబు
 ఉండవలసివస్తె। ఓర్పువుంచి
 తెలివి గలిగినీవు। తెలిసి తప్పించుకో
 నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 34

ఆ॥వె॥ పుణ్య మనుచుబోలు। పొరపాటుచేనీవు
 మేలుచేయ ఖలుడు। గాలమయ్యి
 కిడుజేయజూచు। పాడు చెలిమియేల
 నిజమనె యవధూత। నిర్మలుండు॥ 35

అ॥వె॥ ధనము తెలివివున్న, దాసుల మనియేరు
 బీద,బక్క వాన్ని, పిలువరెవరు
 కండ వున్నవాన్ని, కర్మకు బిలుతురు
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 36

అ॥వె॥ శీలము కులకాంత, సిగ్గులజ్ఞును వీడి
 చెడును తప్పకుండ, చేడెనిజము
 ఇట్టి వనితమగని, గుట్టుబయటబెట్టు
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 37

అ॥వె॥ ఆవు లావులన్ని, అవియు పోట్లాడక
 దూడ కాళ్ళువిరచి, దుంకునటుల
 నీచ సంఘ మందు, నిజము జెల్లదునుమ్మ
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 38

తే॥గీ॥ మంచివాడను యనుకోకు, మనసులోన
 ఎరుపు గురవిందతననల్పు, యెరుగనటుల
 తప్పు తనలోనవుండేమో, తరచిచూడు
 నమ్ముమవధూతనిర్మలానందుబలుకు॥ 39

అ॥వె॥ కాని సమయమందు, కష్టంబుయనబోక
 అణిగి మణిగివుండు, మన్ననీవు
 తానుతెల్ల బడిన, తర్వాత గొల్చేరు
 నిజమనె యవధూత, నిర్మలుండు॥ 40

అ॥వె॥ చెలిమి చేయుమనిషి కలసిమెలసియుండ
 నెయ్యమంతబోయి కయ్యమైన
 మర్మధర్మమంత మందిలో బడిపోవు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 41

అ॥వె॥ ధనమధాందులకును త్రాగుబోతులకును
 శిశువువెట్టివాల్ల చిత్తమందు
 వాల్లుజేసెకైపు వాల్లుకే దెల్యడు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 42

అ॥వె॥ మంచి చెలిమిజేయ మర్యాదగౌరవం
 నీచ మైత్రి జేయ నిందవచ్చు
 మంచి చెడులచెలిమి మనుజుడా కనిపెట్టు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 43

అ॥వె॥ నోరు తీపివున్న పూరుమంచిగ మిన్న
 నోరు చేదువున్న పోరురన్న
 ముఖముభూషణంబు ముదమైనమాటన్న
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 44

అ॥వె॥ డంబములను బలికి సంబరపడబోకు
 నిజము దెలిసిపోతె నీకు కిడు
 సతతముమితభాష సాధించఫలముండు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 45

ఆ॥వె॥ కలిహము వలదంటి బలమున్న వారితో

కాని కయ్యమైన కష్టమనక

కాలము విలువగని కనిపెట్టి గెల్వము

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 46

ఆ॥వె॥ మూర్ఖ బుద్ధులకును ముందు జూపున్ లేక

హితము దెలుపరాదు సతతమినుడు

కిడు జరిగినంక యెట్టి నొలాభమా?

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 47

ఆ॥వె॥ గతము దలచుకొనుచు కన్నీరు దీయక

దైర్యము మదిలోన శౌర్యముంచి

జంకబోక నీవు సంసారం సాధించు

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 48

ఆ॥వె॥ మోసగాళ్ళ గూడి మోసంబులోబడి

మంచిదని తిరుగకు మతియు జెడియు

బ్రతుకు బండలైన బాగుచేయుట కల్ల

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 49

ఆ॥వె॥ నాల్కె తీపిమాట నమ్మకు యెచటైన

విషము మనసుయందు విర్రవీగు

తెలివితేత నీవు తెలుకో మనుజుడా

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 50

ఆ॥వె॥ నీదురాశవల్ల నిందలు వచ్చును

ఓర్పు, కీర్తిదెచ్చు ఊహ జేసి

మంచి, చెడులదెలసి మానవా జీవించు

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 51

ఆ॥వె॥ కలహము వలనయిల కలుగును చేటయా

చెలిమివలన గలుగు బలము కలిమి

ఐక్యమత్యముంటె ఐపోవు పనులన్ని

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 52

ఆ॥వె॥ మేలుకోరి జెప్పు మిత్రుని మాటలు

పెడ చెవియిలయందు బెట్టె నరుడు

నాశనంబుయాను యే సమయంబెన

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 53

ఆ॥వె॥ ముఖముయందుతీపి ముచ్చట ముదమంటి

చాటునుంచి విషము చల్లెవారు

తేనెపూత వుండే తలయని కత్తిరా

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 54

ఆ॥వె॥ వచ్చు జీవితాన్ని పిచ్చి ఊహలతోడ

గాలియందు మేడ గట్టువాడు

తప్పకుండ జెడును తర్వాత చింతించు

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 55

ఆ॥వె॥ కాదలచినదిలను॥ కాకమానదనుచు

నమ్మెవాడుచాల॥ నష్టపోవు

కార్యసాధకునికి॥ కాని కార్యంబేమి?

నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 56

ఆ॥వె॥ గొప్ప ధనముగాని॥ గొప్ప సాధనగాని

లేక జోయినసరె॥ యేకముండె

చెలిమి బలమువల్ల॥ యిలను పాలించేవు

నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 57

ఆ॥వె॥ దుష్టమానవులను॥ దూరముంచకనమ్మి

తనవలెయనుకొనుచు॥ ధర్మపరుడు

వారి మోసములకు॥ వంచింపబడిపోవు

నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 58

ఆ॥వె॥ ఔద్ధ పదవిపొంది॥ పేద ప్రజలమర్చి

నీచ మానవుండు॥ నిజముగనడు

గద్దె దిగిననాడు॥ గంగిరెద్దగువాడు

నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 59

ఆ॥వె॥ మనసులో కపటము॥ మంచిమాటలుపైకి

బలుకునరులనమ్మి॥ బయముసుమ్మ

పైన తీపిపూత॥ లోన విషపు ముద్ద

నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 60

ఆ॥వె॥ ధనము పొదుపుచేయు॥ దయతోడమిత్తుడ
 ధనము యెక్కువైన॥ వినయముంచు
 గర్వపడిననాడు॥ కాకుండ పోదువు
 నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 61

ఆ॥వె॥ ధైర్య ముగలిగినను॥ దగ్గరరానిచో
 బలము వల్లయైన॥ పట్టుపడని
 పనులుయన్నినీడ॥ పాయము జేయును
 నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 62

ఆ॥వె॥ బుద్ధిమంతులైన॥ బుధులులోకంబులో
 ఎవరుయెన్ని యన్న॥ సవినయముగ
 సమయ మెరిగినడిచి॥ సాధింతురు పనులు
 నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు 63

ఆ॥వె॥ కండ్లుముఖముయొక్క॥ గల్గెమార్పునుబట్టి
 మాటమర్మములను॥ మంచిగ విని
 ఎదుటి వారిభావ॥ మెరుగవలయునుమ్మ
 నిజమనె యవధూత॥ నిర్మలుండు॥ 64

తే॥గీ॥ కమళములపైన దూకుచు॥ కప్పవుండు
 కాని తేనె రుచియెరుగ॥ కష్టమౌను
 గ్రంథములుయెన్ని జదివిన॥ గనరుముక్తి
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా॥నందుబలుకు॥ 65

తే॥గీ॥ దప్పి గలిగినపుడు నూతి త్రవ్వలేవు
 ఎవ్వనములోన యెరుగుము। ఎదనునీవు
 ముసలితనమందుయేముండు। మూల్గుదప్ప
 నమ్ము మవధూతనిర్మలా।నందుబలుకు॥ 66

తే॥గీ॥ పెద్దపులిని జూచియు నక్క। బుద్ధిలేక
 వాతలెన్నియో బెట్టుక। వదురునటుల
 తృప్తి బొందడు తనకున్న। తిక్కవిడక
 నమ్ము మవధూతనిర్మలా।నందుబలుకు॥ 67

తే॥గీ॥ నాల్గు గోడల మధ్యన। నీల్గిచాల
 తప్పులెన్ని యోజేసేవు। ధర్మము విడి
 పరులుగనకున్న అంతరా। తెరుగుచుండు
 నమ్ము మవధూతనిర్మలా।నందుబలుకు॥ 68

తే॥గీ॥ కలువభామలు విప్పునా। నెలయుపొడక
 కమళములు విప్పునారవి। కాంతిలేక
 బ్రమలు బోవునకుండలి। పైకిబోక
 నమ్ము మవధూతనిర్మలా।నందుబలుకు॥ 69

తే॥గీ॥ పందిగ పదేల్లు జీవించ। పాటిగాదు
 నందిగ వొకదినము చాలు। సరుడ యెరుగు
 సత్యగుణములో సోదరా। సత్యమెరుగు
 నమ్ము మవధూతనిర్మలా।నందుబలుకు 70

తే॥గీ॥ మాటల వలనఋణములు! మానీపోవు
 అవియు తీరును కృషిచేత! అవణిలోన
 గాలిలో మేడల్ ఎప్పుడు! గట్టబోకు
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా! నందుబలుకు॥ 71

తే॥గీ॥ పంది పన్నీరుమెచ్చదు! పాశ్రాణముండి
 బురదఅంటెనె యిష్టంబు! బొర్లుచుండు
 నీతి రుచికరంబుండదు! నీచమతికి
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా! నందుబలుకు॥ 72

తే॥గీ॥ స్వార్థరహితము సేవచే! సర్వమబ్బు
 బలము భాగ్యంబుఐక్యత! పట్టువిడవు
 చెడ్డకిర్తి వచ్చినచావు! దొడ్డదండి
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా! నందుబలుకు॥ 73

తే॥గీ॥ అసలు చీకటికంటెను! ఆతిభయంబు
 క్రోధమోహంబు చీకటి! కొంపముంచు
 శాంతి నీలోనవుండిన! సర్వమబ్బు
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా! నందుబలుకు॥ 74

తే॥గీ॥ కొన్నదంటవంకాయ! కోర్కెతోడ
 పైన కొసరిందిగుమ్మడి! కాయవినుము
 అధిక యాశవున్నమనకు! అందరాదు
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా! నందుబలుకు॥ 75

తే॥గీ॥ కష్టనమయంబుగలిగిన, కాల్లుబట్టి
 సుఖము గలిగినతర్వాత, చూడకున్న
 గుప్త దానముయనుకొని, జ్ఞప్తి మరుపు
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా, నందుబలుకు॥ 76

తే॥గీ॥ అంత్య నిష్ఠూరమునకన్న, అన్నలార
 ఆది నిష్ఠూరంమేలని, అరయువారు
 చెడరువారికి యెన్నడు, చింతరాదు
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా, నందుబలుకు॥ 77

తే॥గీ॥ రాదు పోయినకాలంబు, రానెరాదు
 వున్నసమయమువృధజేయు, చున్నవాడు
 అర్థ మెరుగనిపాపపు, వ్యర్థజీవి
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా, నందుబలుకు॥ 78

తే॥గీ॥ కూల గొట్టడము సులువు, కొంపలన్ని
 కట్టడం నిలబెట్టడం, కఠినమౌను
 దీపముండుగ జాగ్రత్త, దీక్షబూను
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా, నందుబలుకు॥ 79

తే॥గీ॥ వాడిపోయిన పూవును, వట్టిధనుచు
 మట్టి పాలుజేతురు యిట్టి, గుట్టుగనుము
 కొంపలో జీవిపోయిన, కంపుగొట్టు
 నమ్ముమవధూతనిర్మలా, నందుబలుకు॥ 80

ఆ॥వె॥ మొసలి నీటిలోన మోదంబుతోనుండు
 బయట దీయయదియు భయముబట్టు
 పెద్ద పదవికెక్కి గద్దెదిగినయంతె
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 86

ఆ॥వె॥ నిష్కళంకముండి నిల్కడగలిగిన
 దేశ భక్తులుంటె దేశమంత
 పాడి పంటమనకు బాగుగ చొరుకును
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 87

ఆ॥వె॥ ఆపదున్నవారి కాదుకో పుణ్యంబు
 కాని వొక్కమాట గనుమునీవు
 పాత్ర చూడకుండ పాలు పోయగరాదు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 88

ఆ॥వె॥ సకల శాస్త్రములను చదివినప్పటికైన
 దుర్గుణంబుబోదు దుష్టులకును
 పెద్దరికముగలుగ పేదవారినిగొట్టు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 89

ఆ॥వె॥ బుద్ధిమంతుడనుచు పొగుడుచు వుందురు
 ధనము గల్గవొన్ని ధాతయనెయు
 గొప్ప కులముయనుచు అప్పని బిలుతురు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 90

తే॥దీ॥ విప్లవం విప్లవంబని విప్రపీగు

వెట్టినాగన్న అసలైన విప్లవంబు

మనిషితల గొట్టడముకాదు మనసుమార్పు

నమ్ముమవధూతనిర్మలా నందుబలుకు॥ 81

ఆ॥వె॥ చిన్న మొలకనాడు శీఘ్రంబువంగును

పెరిగి పెద్దదైన విరిగిపోవు

పద్ధతిగని పెంచు బాలబాలికలను

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 82

ఆ॥వె॥ నిండు సంపదైన వుండదు పనిజేయు

కష్ట బడ్డనాడు కలుగు ధనము

గుట్టలైనబోవు కూర్చుండి దినుచున్న

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 83

ఆ॥వె॥ గురువు తల్లిదండ్రు కులకాంతరోగులు

వృద్ధులు పసివారు పాలకులను

కోపపడిననాడు తాపంబె మిగులును

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 84

ఆ॥వె॥ మంచి చెలిమిమనను ముంచె చెల్మిగనుము

కష్ట సమయమందు కానకున్న

ఇట్టి మైత్రినీవు గుట్టుగ విడువుము

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 85

అ॥వె॥ మర్మ ధర్మములను ముందికి దెల్పక
జాగ్రత గలిగుండు చనియెవరకు
నిప్పు మీద నివురు గప్పినట్లుండురా
నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 91

అ॥వె॥ మదము యెక్కిగజము మనజులాద్రొక్కిన
మాట బడునుసుమ్మ మావివాడు
చెడ్డ శిష్యులున్న చెడు పేరుగురునకు
నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 92

అ॥వె॥ నీచ సంఘమందు నిల్వకునిల్చిన
అణిగి తప్పకొనుము అన్ననీవు
వంగె తుంగకొనలు భంగంబునొందునా?
నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 93

అ॥వె॥ ధనము వున్ననాడు తప్పవుబంధముల్
కరవు కాలమందు కానకున్న
వాన! కురిసి^{జెల్లు} మానినభంగిరా
నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 94

అ॥వె॥ ముందె కోపమున్న తొందరమనిషికి
కొండె ముల్ దెలుపగ కొంపగూలు
పుండు మీదమిరము పోసినట్లుండును
నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 95

ఆ॥వె॥ నిండ జేయువాడు నిందించుచునెయుండు
 నీతి యెరుగువాడు నీతి నెరుగు
 హంస కొంగభంగి అంతరంగముల్ వేరు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 96

ఆ॥వె॥ జూర గుణమువాడు జగములో జనులను
 జూచుల నియుమదిన దలచుచుండు
 కంటి నిండవసుపు కామెర్ల రోగికి
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 97

ఆ॥వె॥ అన్న చెల్లినడువ అన్యాయమనుజులు
 రంకు మొగడుయనుచు రభసజేస్తే
 దృష్టి యెటులవుంటె సృష్టి అటులవుండు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 98

ఆ॥వె॥ ఎరుగకుండ చెలిమి యెన్నడుజేయకు
 చెలిమి చెడ్డదైన చెడుపుగలుగ
 మంచి ఋద్ధికూడ చెరచలం బొసయ్య
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 99

ఆ॥వె॥ మతము కులముభాష మత్తులో బడవేయు
 స్వార్థపరులయాట సాగునపుడు
 తుదకు జాతియంత తుదముట్ట తధ్యంబు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 100

తే॥ గీ॥ సావ్యార్థపరులు స్వతంత్రమున్. వ్యర్థపరచ
కుక్కు జింపిన విస్తారై. జిక్కు తుదకు
మేలుకొనుమన్నయిపుడైనా మేలుకొనుము
నమ్ము మవధూతనిర్మలానందుబలుకు 101

ఆ॥వె॥ భూతలంబుపై ప్రభుత్వాల్ నాయకులను
రాజ్య చట్టములను. మార్పుకొన్న
మార్పురాదు జన్మలు. మారనంత వరకు
నిజమనె యవధూత. నిర్మలుండు॥ 102

ఆ॥వె॥ ప్రజలె లంచముద్ధిని వారె లంచముబెట్టి
బూజుయని ప్రభుత్వములను దిట్టు
ఆ ప్రభుత్వ మెవరు. ఆలోచించు కొనరు
నిజమనె యవధూత. నిర్మలుండు॥ 103

ఆ॥వె॥ లంచ గొండితనము. లావుగా యైపోవ
మనిషిని మనిషిదిన. మరిగిపోవ
కత్తి యుగమువచ్చు. కాదన రెవ్వరు
నిజమనె యవధూత. నిర్మలుండు॥ 104

ఆ॥వె॥ తనవుకు పనిలేక. మనసుకు పనిలేక
పిచ్చి యిచ్చలెన్నో. వచ్చుచుండు
రెండిటికి పనిగలిగుండక యీ పోరు
నిజమనె యవధూత. నిర్మలుండు॥ 105

అ॥వె॥ మొదటినుంచిగొప్పపుణ్యాత్ముల్ మేదావుల్
 ప్రగతి కొరకుచాలా పాటుపడిరి
 వారి ఋణముబోడు పాదముల్ గడిగిన
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 106

తే॥గీ॥ ప్రాణముల్ పురికంభము పాలుజేయ
 శాంతి సమరాన స్వతంత్ర శాంతివెలిగె
 కాంతిదూరమౌచుయశాంతి గ్రమ్ముచుండె
 నమ్ముమవధూతనిర్మలానందుబలుకు 107

అ॥వె॥ నాల్గుసాధనములు నయముతోజూడక
 రంగుబట్టలిచ్చు దొంగలున్న
 రాజకీయమౌను బూజుసన్యాసంబు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 108

అ॥వె॥ రాజరికముబోయె రాజ్యాలుబోయెను
 ఇంటి కొకడుదేలె ఇపుడు రాజు
 ఆయుధము, ధన, బలమానాడ్కుయినాడు
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 109

అ॥వె॥ లేడు లేడు యనుచు వాడువున్నడనుచు
 లేడు వుండెమాయ లేకిష్టాట
 వాన్ని వాడు దెలియ వాడనలుండునా
 నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 110

అ॥వె॥ చేసిపోయెవారు చేసి వెడలినారు

యేమి జేసిరనుచు యెగ్గుబలుక

అపటివారి పాట్లు యిపుడు వీరికియేల

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 111

అ॥వె॥

అన్ని మతముల కన్నను సున్నమతము

గొప్ప దనులేదయేదైన జెప్పు నాన్న

అన్నికలబోసివొకమతం మిన్నయనుము

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 112

అ॥వె॥ జెంతలెన్నో బుట్టె మొండి మాటలునేర్చి

ఇంక బుట్టుచుండె సంకనాక

పుట్టెకొక్క గుణము పుట్టిందియైపోవ

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 113

అ॥వె॥ వాడిమతము గొప్ప వీడిమతము గొప్ప

మనసు శుభ్రపరచు మతము యేది?

డబ్బు దాసు మతము గొప్పాయెచెడిపోవ

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 114

అ॥వె॥ మొట్ట మొదటపైన బుట్టించి మనుజుడు

పట్టు పురుగుభంగి కట్టుబడెను

నోటులేని మాటలో తొను జగములో

నిజమనె యవధూత నిర్మలుండు॥ 115

సీ॥ ప॥ గంగాగోడ్ పోశవ్వ గర్భాన జనియించ
 నారాయణ్ గోడని నామమిడిరి
 ఆచార్య దేవుండు అవధూత నిర్మలా
 నంద స్వామియనుచు నామమిడెను
 మఱ్ఱి మాణిక్యం శ్రీమతి శకుంతల పుత్రి
 భాగ్యముయను నామె భార్య యాయె
 సత్ప్రవర్తనచే జగత్పరం జ్యోతిగా
 పిల్పించుకొనుచుండె ప్రేమతోడ॥

తె॥ గీ॥ మాది నిజాంబాద్ మండల మంచునున్న
 ముధకుపల్లి గ్రామంబులో మునులుబులు
 భక్తులు యతులు యోగ విరక్తి పరులు
 నమ్మమవధూతనిర్మలానందుబలుకు॥ 116

సోఁహం

